Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 11/02/2021 a les 10:30

Eloi Duran ens convida a estimar i a gaudir de la mandra

Estrenem en exclusiva el nou senzill del cantautor tarragoní

Eloi Duran

El jove cantautor **Eloi Duran** fa avui els primers passos en el món discogràfic. Després d'haver participat en diversos concursos d'artistes emergents, l'artista tarragoní ha decidit llançar-se a treure el primer treball. Per fer-ho, **Duran** l'ha estat coent tot l'any, i el resultat és *Sonder* (autoeditat, 2021), del qual avui estrenem en exclusiva el videoclip "Mentre jo rego les flors".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=16wO7azBxKw
Amb una atmosfera íntima i personal, "Mentre jo rego les flors" ens convida a gaudir de l'experiència d'estimar i de sentir-nos estimats. La cançó ens transporta a un viatge reflexiu sobre la intensitat d'aquest moment i la seva condició efímera, mentre alhora reguem les plantes. "Em semblava bonic destacar l'acció mentre esdevé tota la resta, ja que regar les flors vol dir tenir-ne cura i, per mi, estimar també vol dir cuidar".

La temàtica del tema va força lligada al videoclip, que vol plasmar de forma visual aquesta sensació. Però en aquest cas, va més enllà, ja que no tracta l'estima de forma general sinó que es focalitza en l'estima a la mandra i l'enorme plaer que ens pot generar aquesta experiència. "Volíem explicar la sensació de l'enamorament des d'una altra perspectiva més simbòlica. Per això, la figura de l'edredó, perquè també ens fa sentir en un lloc segur". El videoclip ens transporta així al costat d'un personatge (interpretat pel mateix Eloi) que, embolicat entre llençols, experimenta i gaudeix de l'acció de mandrejar i no fer res.

Allò que tots sentim

"Mentre jo rego les flors", així com tot el disc, compta amb la producció dels músics Albert Recasens i Joel Llauradó. El títol del disc, *Sonder* (autoeditat, 2021) està extret del *Dictionary of Obscure Sorrows* de John Koenig, que defineix el terme com l'emoció de comprendre que cada persona té una vida igual de complexa i intensa que la pròpia. "D'alguna manera, sento que el disc s'apropa al significat d'aquesta paraula".

Les altres tres cançons de l'EP, breus, ja que pretenen ser "al més senzilles i honestes possible", ens introdueixen a la universalitat d'emocions que sentim i que pensem que només ens passen a nosaltres. Per una banda, "No he de viure pensant" ens rememora als moments en què donem massa voltes a les coses, però també amb un bri d'esperança final de tot allò que encara tenim per viure. Per altra banda, "T'he de confessar una cosa" ens evoca a aquelles relacions que no acaben de funcionar i el fet de sentir-nos diferents envers la idea que els altres tenen de nosaltres. Per últim, "Em mullaré la pell", que des d'un ambient més íntim i "més vulnerable", ens dona espai per permetre'ns estar malament.